

Arrest

nr. 112 779 van 25 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 18 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

De artikelen 2 en 3 van de Wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voert opnieuw het begrip "syntheseseminarie" in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73 1(,§ 1)1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesesemorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van artikel 39/81, vijfde en 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

De verzoekende partij herneemt *in casu* in de “synthesesemorie” integraal het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift met uitzondering van de motivering van de bestreden beslissing. Dit wordt niet betwist door de verzoekende partij. Het letterlijk hernemen van het middel kan niet als een samenvatting worden beschouwd.

Uit voorgaande volgt dat de akte die de verzoekende partij neerlegt als “synthesememorie”, niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip uit artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

Het argument van de advocaat van verzoeker dat de wet verre van duidelijk is en dat er zaken bij de Raad van State hangende zijn doch dat de Raad van State zich nog niet heeft uitgesproken inzake de nieuwe wettelijke bepaling betreffende de synthesememorie, kan al evenmin worden gevolgd. Het is niet omdat een aantal advocaten van oordeel zijn dat de wet niet duidelijk is en omdat er nog geen rechtspraak is ontwikkeld door de Raad van State betreffende de nieuwe wettelijke bepaling inzake de synthesememorie, dat zonder meer kan gesteld worden dat de wet niet duidelijk is. Het weze herhaald dat de wetgever de synthesememorie omschrijft als een akte waarin de middelen moeten worden samengevat. Deze bepaling is zonder meer duidelijk.

De bewering dat een loutere herneming van de middelen kan worden beschouwd als zijnde een samenvatting, gaat niet op: luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord “samenvatten” de volgende : “1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]”. Onder het woord “samenvatting” wordt de volgende betekenis gegeven : “1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]”. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesememorie in de vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen kan, gelet op het voorgaande en in weerwil van wat verzoeker stelt, dan ook niet volstaan.

De advocaat van verzoeker verwijst tenslotte naar de ‘syntheseconclusie’ of ‘synthesememorie’ die wordt ingediend bij de gewone hoven en rechtbanken, en zij stelt dat de samenvatting in dergelijke ‘syntheseconclusie’ allesomvattend moet zijn. Gelet op de eigen procedureregels die gelden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en gezien de specifieke omschrijving van het kwestieuze procedurestuk in artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, kan er evenwel niet mee volstaan worden naar analogie te verwijzen naar de in het burgerlijke of gemene recht geldende ‘syntheseconclusie’ en de inhoud daarvan.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende oktober tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU